

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá tím, co musí člověk udělat, aby se mohl stát ayahuascovým neošamanem, respektive jaký specifický ayahuascový neošamanský habitus musí člověk nabýt, aby mohl být považován za neošamana a byl schopen provozovat ayahuascové rituály. K tomu jsou použity metody karnální etnografie a autoetnografie. Ayahuascové rituály jsou zasazeny do širší antropologické teorie přechodových rituálů a v rámci karnální etnografie se zkoumají metodou pozorovaného zúčastnění, přičemž jsou též využity polostrukturované rozhovory s neošamany. V rámci autoetnografie autor zakoušel neošamanský habitus sám na sobě, což mu umožnilo lehce nahlédnout do jinak nepřenositelné struktury neošamanského habitu. Na základě výzkumu se ukázalo, že pro ayahuascový neošamanský habitus jsou klíčové tři základní roviny, tedy rovina „extatická“, „didaktická“ a „materiální“ avšak jejich formy jsou u každého neošamana rozdílné, což mají na svědomí jejich specifické životní trajektorie. Výsledný rituál je pak produktem specifické brikoláže každého neošamana a mísí se v něm prvky a techniky různých tradic a kultur.

Klíčová slova

šaman, šamanismus, neošaman, neošamanismus, ayahuasca, habitus, karnální etnografie, autoetnografie, rituál, přechodový rituál